

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 1T/159/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7816010463
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gallo
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2017:7816010463.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.01.2017, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jána Galla a prísediacich Mgr. Alexandra Tureka a Márie Leškovej, v trestnej veci obžalovaných M.Š. T. a spol., takto

r o z h o d o l :

1. Obžalovaný M. T., W.. XX.XX.XXXX U. C., M. F. C., Š.
Č.. XX, t.č. vo väzbe v Ústave na výkon väzby a Ústave na
trestu odňatia slobody v Košiciach,

2. Obžalovaný ml. Y. K., W.. XX.XX.XXXX U. V., M. F. C., Y..C..
Š. Č.. X, študent I. ročníka SOU obchodu a služieb
Rožňava,

s ú v i n n í,

že po predchádzajúcej vzájomnej dohode týkajúcej sa vytipovania prepadnutia starších žien za účelom získania finančných prostriedkov

1. dňa 03.06.2016 v popoludňajších hodinách v Rožňave, na chodníku pri Poschovej záhrade, obžalovaný M. T. pristúpil k tam náhodne prechádzajúcej Y. F., nar. XXXX, ktorej zozadu z predlaktia ľavej ruky, v ktorej ešte držala aj dáždňík, veľkou intenzitou, strhol kabelku, následkom čoho poškodená spadla na chodník, pričom utrpela zlomeninu tvárových kostí vľavo, vyklbenie ramenného zhybu vľavo a odreninu kolena s dobou liečby do 42 dní, následne kabelku podal obvinenému ml. Y. K., obaja z miesta činu ušli, z kabelky odcudzili hotovosť vo výške 90 € a kabelku v hodnote najmenej 84,10 € odhodili, čím poškodenej Y. F. spôsobili celkove škodu vo výške najmenej 174,10 €,

2. dňa 15.06.2016 v poludňajších hodinách v Rožňave, na ulici Budovateľskej si spoločne vyhliadli a sledovali R. E., nar. XXXX, pričom obžalovaný M. T. pred vchodom do obytného domu č. 648/27, keď poškodená chcela odomknúť dvere, k nej zozadu pristúpil a jedným trhnutím jej z dlane ľavej ruky vytrhol kabelku v hodnote najmenej 12 €, v ktorej bola finančná hotovosť vo výške 38 €, čím tak poškodenej R.Ú. E. spôsobili škodu vo výške najmenej 50 €, pričom pri úteku boli chytení náhodnými okoloidúcimi,

t e d a

obaja obžalovaní
spoločným konaním

v bode 1. výrokovej časti

proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci, čin spáchali na chránenej osobe - osobe vyššieho veku

v bode 2. výrokovej časti
prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali na veci, ktorú mal iný pri sebe,

č í m   s p á c h a l i

obaja obžalovaní
v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona

v bode 1.
zločin lúpeže podľa § 188 ods.1, 2 písm. d) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 444/2015 Z.z.

v bode 2.
prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm.c) Trestného zákona č. 300/2005 Z.z. v znení zákona č. 444/2015 Z.z.

a súd ich za to

o d s u d z u j e

Obžalovaného M. T. podľa § 188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 41 ods. 2 Tr. zák., s použitím § 38 ods. 7 Tr. zák. k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 7,5 (sedem a pol) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm.a) Trestného zákona pre výkon trestu sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaného ml. Y. K. podľa §188 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 117 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 7 Trestného zákona k úhrnnému trestu odňatia slobody v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 119 ods. 1 Trestného zákona mu výkon trestu p o d m i e n e č n e odkladá s probačným dohľadom a určuje mu skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm.g) Trestného zákona sa mu ukladá povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s mediálnym a probačným úradníkom, alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku, alebo iného výchovného programu a povinnosť riadne navštevovať školu.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd ukladá obžalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej Y. F., W.. XX.XX.XXXX, F. C., T.. H. XXX/XX škodu vo výške 2.205,- €.

Podľa § 288 ods.2 Trestného poriadku súd poškodenú so zbytkom nároku na náhradu škody odkazuje na civilné sporové konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Rožňave dňa 23.12.2016 podal obžalobu na M. T. a ml. Y. K. pre spolupáchateľstvo podľa § 20 Trestného zákona obzvlášť závažného zločinu lúpeže podľa § 188 ods.1,2 písm.d), ods.3 písm.a) Trestného zákona a prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.c) Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť tak, že

že po predchádzajúcej vzájomnej dohode týkajúcej sa vytipovania prepadnutia starších žien za účelom získania finančných prostriedkov

1. dňa 03.06.2016 v popoludňajších hodinách v Rožňave, na chodníku pri Poschovej záhrade, obžalovaný M. T. pristúpil k tam náhodne prechádzajúcej Y. F., nar. XXXX, ktorej zozadu z predlaktia ľavej ruky, v ktorej ešte držala aj dáždňik, veľkou intenzitou, 2 trhnutiami strhol kabelku, následkom čoho poškodená spadla na chodník, pričom utrpela zlomeninu tvárových kostí vľavo, vyklbenie ramenného zhybu vľavo a odreninu kolena s dobou liečby 45 dní, následne kabelku podal obvinenému ml. Y. K., obaja z miesta činu ušli, z kabelky odcudzili hotovosť vo výške 90 € a kabelku v hodnote najmenej 84,10 € odhodili, čím poškodenej Y. F. spôsobili celkove škodu vo výške najmenej 174,10 €,

2. dňa 15.06.2016 v poludňajších hodinách v Rožňave, na ulici Budovateľskej si spoločne vyhliadli a sledovali R. E., nar. XXXX, pričom obžalovaný M. T. pred vchodom do obytného domu č. 648/27, keď poškodená chcela odomknúť dvere, k nej zozadu pristúpil a jedným trhnutím jej z dlane ľavej ruky vytrhol kabelku v hodnote najmenej 12 €, v ktorej bola finančná hotovosť vo výške 38 €, čím tak poškodenej R.N. E. spôsobili škodu vo výške najmenej 50 €, pričom pri úteku boli chytení náhodnými okoloidúcimi.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonaným dokazovaním zistil skutkový stav tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný M. T. na hlavnom pojednávaní, po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine prehlásil, že sa necíti byť vinným z trestnej činnosti kladenej mu za vinu, ktorá je popísaná v obžalobe pod bodom 1. ako obzvlášť závažný zločin lúpeže, v podstate z toho dôvodu, že násilím sa nezmocnil kabelky, ktorú mala poškodená v ľavej ruke, tejto sa zmocnil len jediným trhnutím, čo nemožno kvalifikovať ako násilie. Ohľadne skutku pod bodom 2., kvalifikovaný ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.c) Trestného zákona vyhlásil, že je vinný. Po jeho vyhlásení o uznaní viny z tohto skutku, kladne zodpovedal aj na otázky uvedené v § 333 ods.3 písm.c),d),f),g),h) Trestného poriadku. Okresný prokurátor navrhol prijať vyhlásenie obžalovaného o vine k tomuto skutku. Súd vyhlásenie obžalovaného o vine uznesením prijal a vzhľadom na toto jeho vyhlásenie dokazovanie spáchania tohto skutku obžalovaným, nevykonával.

Obžalovaný M. T. ohľadne skutku pod bodom 1. vypovedal, že spolu s obžalovaným ml. Y. K. po nezhodách s rodičmi odišli z domu a bývali na ubytovni v Rožňave, z ktorej museli odísť, lebo nemali peniaze na ubytovanie, peniaze nemali ani na stravu. V kritický deň z ubytovne museli do 11.00 hod. odísť, odišli do parku v Poschovej záhrade v Rožňave, kde sedeli na lavičke, boli hladní a tam po niekoľkých hodinách sedenia sa dohodli, že okradnú staršie ženy, pretože predpokladali, že tieto nebudú klásť odpor. Tam v parku čakali na vhodnú príležitosť. Neskôr na vzdialenosť asi 100 m zbadali, že po chodníku pri Poschovej záhrade v Rožňave ide staršia pani, ktorá mala v ľavej ruke kabelku a v pravej držala dáždňik. Šli za ňou a dohadovali sa, ktorý z nich to urobí, teda zmocní sa tej kabelky. Nakoniec K. povedal, že on otvorí ruksak a aby sa on zmocnil kabelky a tak sa aj stalo. Tvrdil, že jediným trhnutím, nie veľkou intenzitou, keď bola poškodená asi v strede mosta sa zmocnil kabelky, ktorú poškodená držala v ľavej ruke smerom dole. Po zmocnení sa kabelky utekali z miesta preč, počas behu dal kabelku K., ktorý si ju dal do ruksaku a z ktorej neskôr zobrali 50 euróvú bankovku a drobné a následne kabelku odhodili do záhrady. V čase keď sa zmocnil kabelky obžalovaný, K. bol za ním v jeho bezprostrednej blízkosti cca 1m. Tvrdil, že nevidel, že by poškodená v čase, keď sa zmocnil kabelky spadla na zem. Nevie si vysvetliť, z akého dôvodu poškodená spadla a z akého dôvodu utrpela popísané zranenia. Nepamätal sa, že by mala so sebou aj igelitovú tašku. Nesúhlasil s tvrdením poškodenej, že kabelku mala prevesenú cez ľavý lakeť a v ľavej ruke držala dáždňik, tento držala v pravej ruke.

Obžalovaný M. T. ľutoval, že to urobil, tvrdil, že sa hanbí za to, poškodenej sa ospravedlnil. Pokiaľ poškodená tvrdí, že jej zobrali celkom 90,- € , bol ochotný túto škodu jej uhradiť.

Obžalovaný ml. Y. K. na hlavnom pojednávaní po poučení v zmysle § 257 Trestného poriadku o možnosti urobiť vyhlásenie o vine prehlásil, že zo skutku pod bodom 1. sa necíti byť vinným, zo skutku pod bodom 2. vinu uznal a po vyhlásení o vine ku skutku pod bodom 2. kladne zodpovedal aj na otázky uvedené v § 333 ods.3 písm.c),d),f),g),h) Trestného poriadku. Okresný prokurátor, ako aj obhajca navrhli prijať vyhlásenie o vine. Rodičia obžalovaného ml. K.Č. k vyhláseniu syna o vine, ohľadne skutku pod bodom

2. výhrady nemali. Súd vyhlásenie obžalovaného ml. Y. K. o vine, ohľadne skutku pod bodom 2. prijal a vzhľadom na toto jeho vyhlásenie dokazovanie spáchania tohto skutku obžalovaným nevykonával.

Obžalovaný ml. Y. K. ohľadne skutku pod bodom 1. využil práva nevyповедаť. Jeho výповеде z prípravného konania v súlade s ustanovením § 258 ods.4 Trestného poriadku boli prečítané.

Z prečítaných výповеdí obžalovaného ml. Y. K. vyplynulo, že motívom ich konania bolo získať finančné prostriedky na bývanie a stavu, keďže tieto nemal, lebo od rodičov odišiel. Spolu s obžalovaným T. v kritický deň sedeli v Poschovej záhrade, kde nakoniec na návrh obžalovaného T. sa dohodli, že vo vhodnej chvíli staršej žene odcudzlia kabelku. Keď videli poškodenú, usúdil, že má okolo 80 rokov, šli za ňou, dohodli sa, aby mal otvorený ruksak, aby vedel hneď dať tam kabelku, pritom dal si dole okuliare, lebo ich mal červené a tie každý pozná, v strede mosta obžalovaný T. pristúpil k nej zozadu a vytrhol jej z ľavej ruky kabelku. V dvoch prípadoch vypovedal, že na prvý krát sa obžalovanému T. vytrhnúť kabelku nepodarilo a preto druhýkrát potiahol silnejšie, pričom poškodená spadla a ďalej už nevidel čo sa s ňou stalo. Pri konfrontácii s obžalovaným T. zmenil tvrdenie, že až na druhý krát sa podarilo T. zmocniť kabelky. Tvrdil, že obžalovaný T. sa zmocnil kabelky jediným trhnutím. Zmenu výповеде odôvodnil tým, že pôvodne, keď vypovedal bol v strese. Po zmocnení sa kabelky túto obžalovaný T. mu počas behu dal do ním otvoreného ruksaku a z miesta utiekli. Následne medzi domami z kabelky vybrali peniaze a túto odhodili do záhrady. Z takto zmocnených sa peňazí kúpili si potraviny a zaplatili ubytovanie. Taktiež ľutoval svoje konanie a poškodenej sa ospravedlnil.

Vina obžalovaných ohľadne skutku pod bodom 1. popísaného vo výrokovvej časti tohto rozsudku, mimo vlastného čiastočného doznania sa samotnými obžalovanými bola preukázaná predovšetkým výповеďou poškodenej Y. F., znaleckým dokazovaním, ako aj listinnými dôkazmi.

Poškodená Y. F., rovnako, ako v prípravnom konaní, tak aj na hlavnom pojednávaní vypovedala, že kritického dňa v popoludňajších hodinách sa vybrala z domu na cintorín. Vzala si so sebou kabelku a igelitovú tašku s kvetmi. Keďže začalo poprchávať, po ceste vybrala si dáždňik, ktorý počas chôdze držala v ľavej ruke a na predlaktí ľavej ruky mala zavesenú kabelku a v pravej ruke mala igelitovú tašku s kvetmi. Počas chôdze pocítila jeden veľký náraz, spadla na ľavú stranu, v dôsledku čoho došlo k vykĺbeniu ľavého ramena a udretiu tvárových kostí vľavo. Zostala dezorientovaná, bola v šoku, ležala na chodníku, prebrala sa na páľčivú bolesť na ľavú stranu tváre. Po určitej chvíli za pomoci pravej ruky sa posadila a neskôr postavila. Na pravej strane videla igelitovú tašku, na ľavej strane zdemolovaný dáždňik, no kabelku, ktorú mala predtým zavesenú na predlaktí ľavej ruky, nemala. Nenašla ani okuliare. Po tom, ako vstala odišla pre VÚB, kde bol jeden pán, tomu povedala, čo sa stalo a ten zavolať políciu. Po príchode polície, ktorá privolať záchranku, bola odvezená do nemocnice, kde bola hospitalizovaná do 08.06.2016 a potom ambulantne liečená na traumatologickej ambulancii do 22.07.2016 a následne sa podrobila v desiatich prípadoch rehabilitácie. Určitý čas mala fixovanú ruku ortézou a preto potrebovala bezprostrednú pomoc od iných. Žiadala priznať škodu a to bolestné podľa znaleckého posudku, sumu 94,10 € za okuliare, ktoré si musela po prepadnutí kúpiť a odcudzenú hotovosť 80,- €.

Ďalej vypovedala, že pred zmocnením sa jej kabelky, páchatelia sa ničím jej nevyhrážali, ani jej nič nepovedali. Z toho všetkého ešte aj teraz má psychickú traumu.

Poškodená aj pri konfrontácii vykonanej s obžalovanými na hlavnom pojednávaní rozhodne im potvrdila do očí, že v kritický čas, keď bola prepadnutá, kabelku mala prevesenú na ľavom predlaktí, v ľavej ruke držala dáždňik, ktorý po prepadnutí bol zdemolovaný a v pravej ruke držala igelitovú tašku, v ktorej mala kvety.

Pri konfrontácii obžalovaný T. tvrdil, že poškodená dáždňik otvorený nemala, pretože v tom čase nepršalo a kabelku nemala prevesenú na ľavom predlaktí. Na to poškodená reagovala tvrdením, že ona hovorí pravdu a pýtala sa, prečo sa potom poškodil dáždňik, keby ho nemala otvorený.

Z prečítanej svedeckej výповеде svedka E. I. na čl. 195 vyplynulo, že v kritický deň, keď vychádzal z VÚB ho oslovila jedna pani, ktorú nepozná a požiadala, aby zavolať políciu. Čo aj urobil a počkal s ňou do príchodu hliadky polície. Pani mala opuchnutú tvár, bola špinavá, usúdil, že spadla. Pani mu povedala, že ako išla, nejakí dvaja mladí muži jej strhli kabelku a ona spadla. Keď mu to hovorila, v ruke mala igelitovú tašku a polámaný dáždňik.

Zo znaleckého posudku MUDr. U., ako aj jej výpovede vyplynulo, že poškodená Y. F. v kritický deň utrpela poranenia, popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Znalčka, pokiaľ ide o mechanizmus vzniku týchto zranení uviedla, že prudkým vytrhnutím kabelky bola prudšie sočená, následkom čoho spadla na zem ľavou stranou trupu, najskôr na vystretú ľavú hornú končatinu, ktorou sa snažila pád tlmiť. Prenesením sily nárazu utrpela vyklbenie hlavice ramennej kosti z kĺbovej jamky. Zároveň pri páde si udrela aj hlavu a ľavé koleno. Poranenia teda mohli vzniknúť tak, ako to udáva poškodená, pádom na zem, po predchádzajúcom vytrhnutí kabelky z ruky inou osobou, s následným prudším pádom ľavou stranou tela poškodenej na zem. Poškodená takýto útok nečakala, nestihla včas zareagovať, prípadne viac tlmiť pád a samotný náraz na zem. Poškodená počas liečby trpela bolesťou hlavy a ľavej lícnej oblasti, najmä vo večerných hodinách v prvom týždni od úrazu. Pre monokel mala zábrany vychádzať vonku. Ľavú hornú končatinu mala zafixovanú k trupu, ohnutú v lakti počas 3 týždňov, nemohla ju používať aj po sňatí ortézy pre stratu hybnosti z fixácie. Rehabilitačnou liečbou došlo k návratu hybnosti a plnej funkčnosti pohybu v ramennom kĺbe v ďalších troch týždňoch. Liečbou zdravotné ťažkosti postupne strácali na intenzite. Zohľadnením charakteru zranení a stupňa, intenzity a vážnosti zdravotných ťažkostí, pri zraneniach poškodenej, jej obmedzenie v bežnom spôsobe života, počas hospitalizácie a počas jej ambulantnej liečby, nemožno z medicínskeho hľadiska hodnotiť ako výrazne citeľné, t.j. závažným spôsobom ovplyvňujúce spôsob života poškodenej. U poškodenej nešlo o také zdravotné ťažkosti, aké spravidla sprevádzajú závažné zdravotné poškodenie a aké spĺňajú kritérium dlhšie trvajúcej poruchy zdravia, v dôsledku vážnej poruchy zdravia. Z medicínskeho hľadiska je možné uviesť, že bežné úkony dôležité pre život a sebaistočnosť boli u poškodenej možné pred 42 dňami. Znalčka tiež ohodnotila bolestné vo výške 115,- €.

Z prečítanej zápisnice o preverke výpovede obžalovaného M. T. a fotodokumentácie na čl. 271-276 vyplynulo, že obžalovaný M. T. pri tejto preverke ukázal miesto, kde sa zmocnil kabelky. Uviedol, že v kritickom čase poškodená v ľavej ruke držala kabelku čiernej farby a v pravej ruke držala otvorený dáždník. Išla pomaličky, lebo bola stará, mala asi 75 rokov. Pred prepadnutím obžalovaný K. si dal dole šiltovku a okuliare, aby ho nevedela opoznať a obaja šli smerom k starej pani. Obžalovaný K. si pripravil aj ruksak, aby do nej vložil kabelku, čo ukradne on tej pani. Tesne za mostom pani dobehli, z ruky jej vytrhol kabelku, stál za ňou. Do tváre mu nevidela, obaja sa potom rozbehli cez most smerom na ulicu Medzimlynskú. V ďalšom ukázal, kde otvorili kabelku a kde ju následne odhodili.

Z fotodokumentácie nájdenej kabelky vyplýva, že išlo o čiernu kabelku, nepoškodenú, teda pútka tejto kabelky nie sú roztrhnuté.

Z prečítanej zápisnice o rekonštrukcii vyplynulo, že poškodená aj pri samotnej rekonštrukcii popísala, v ktorej ruke držala dáždník, kabelku a igelitovú tašku. Je to znázornené na fotografiách č. 2,3,4,5 na čl. 309 a z týchto je zrejmé, že rovnako, ako na hlavnom pojednávaní, ukázala, že kabelku mala prevesenú na ľavom predlaktí, v ľavej ruke držala dáždník a v pravej igelitovú tašku s kvetmi.

Z prečítaného znaleckého posudku znalkyne MUDr. Ž., z oboru zdravotníctva, odvetvia psychiatrie, vyplynulo, že u oboch obžalovaných neboli zistené príznaky duševnej choroby. V čase spáchania činu vedeli rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania a vedeli svoje konanie ovládať. Chápajú zmysel trestného konania. Z tohto znaleckého posudku teda nepochybne vyplynulo, že obaja sú trestne zodpovední.

Súd po zhodnotení vykonaného dokazovania v zmysle zásad uvedených v § 2 ods.12 Trestného poriadku dospel k záveru, že obžalovaní konaním popísaným v bode 1. výrokovvej časti tohto rozsudku naplnili všetky pojmové znaky zločinu lúpeže podľa § 20, § 188 ods.1,2 písm.d) Trestného zákona a v bode 2. všetky znaky prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm.c) Trestného zákona.

Na rozdiel od obžaloby, keďže nebolo nepochybne preukázané, vzhľadom už aj na výpoveď samotnej poškodenej, že by k zmocneniu sa kabelky došlo dvoma trhnutiami, súd toto vypustil zo skutku a tak isto aj s prihliadnutím na znalecký posudok MUDr. U. a jej výpoveď na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že by porucha zdravia u poškodenej trvala dlhší čas, t.j. nad 42 dní, preto súd v tomto smere upravil aj skutok. Nakoniec aj prokurátor v záverečnej reči navrhoval kvalifikovať konanie obžalovaných len podľa ods.2 písm.d) §-u 188, naviac však žiadal kvalifikovať ich konanie aj ako ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1,2 písm.a) Trestného zákona.

Výsledky vykonaného dokazovania ohľadne skutku pod bodom 1. vyznievajú jednoznačne, tvoria ucelenú reťaz tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých je možné vyvodit' bezpečný záver, že obžalovaní spáchali tento skutok tak, ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Podľa § 188 Trestného zákona zločinu lúpeže sa dopustí ten, kto proti inému použije násilie alebo hrozbu bezprostredného násillia v úmysle zmocniť sa cudzej veci.

Podľa ods.2 písm.d) citovaného ustanovenia sa dopustí tohto zločinu ten, kto čin uvedený v ods.1 spácha na chránenej osobe.

Podľa § 139 ods.1 písm.e) Trestného zákona chránenou osobou sa rozumie osoba vyššieho veku. Pritom osobou vyššieho veku v zmysle § 127 ods.3 Trestného zákona sa rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

V zmysle ustanovenia § 188 Trestného zákona konanie páchatel'a spočíva v použití násillia, ako prostriedku na prekonanie kladeného alebo očakávaného odporu poškodeného (objektívna stránka). Trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel' na jeho spáchanie použije fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby v úmysle zmocniť sa veci.

U obžalovaných ide o úmyselné konanie v zmysle § 15 Trestného zákona. Vykonaným dokazovaním je nepochybne preukázané, že obžalovaní sa dohodli, že od staršej osoby získajú finančné prostriedky a týchto sa aj násillím, ktoré je popísané vo výrokovvej časti tohto rozsudku aj zmocnili, pritom úlohy si podelili tak, že obžalovaný T. sa zmocní kabelky a obžalovaný ml. K. pripraví ruksak, do ktorého kabelku dajú. Sledovali tak spoločný cieľ a to získanie finančných prostriedkov, teda čin spáchali v spolupáchatel'stve.

V danom prípade z vykonaného dokazovania nepochybne vyplynulo, že k zmocneniu sa kabelky došlo za použitia násillia, ktoré spočívalo zo strhnutia kabelky z ľavej predlaktia veľkou intenzitou, ktorá bola príčinou pádu poškodenej a následného vážneho zranenia. Práve tým, že poškodená mala kabelku prevesenú cez predlaktie ľavej ruky, v ktorej držala dáždník, je celkom logické, že bez väčšej intenzity vyvinutého násillia, by sa obžalovaný T. kabelky nezmocnil a práve aj preto došlo k zdemolovaniu dáždňika. Teda vykonané násilie možno nepochybne vyvodit' aj zo samotného následku a to vzniku vyššie popísaných zranení.

Súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti tvrdení poškodenej, ktorá tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní o rozhodujúcich skutočnostiach dôležitých pre právne posúdenie konania obžalovaných, vypovedala rozhodne, bez akýchkoľvek pochybností. Za tieto rozhodujúce skutočnosti treba považovať jej tvrdenie, že v kritický čas mala kabelku prevesenú cez ruku ľavej predlaktia, v ktorej držala otvorený dáždník a v dôsledku veľkého nárazu do jej osoby spadla na zem. Aj obžalovaný ml. K. potvrdil, že po zmocnení sa kabelky obžalovaným T., videl poškodenú ležať na zemi. Keď to videl on, musel to vidieť predsa aj obžalovaný T.. Vzhľadom aj na závery znaleckého posudku MUDr. U., súd nemal dôvod pochybovať o hodnovernosti tvrdení poškodenej.

Súd obranu obžalovaných, spočívajúcu v tom, že poškodená v kritický čas držala kabelku v ľavej ruke v zvislej polohe a v pravej ruke mala dáždník a že práve z ľavej ruky bez použitia väčšej intenzity vytrhol kabelku, hodnotil len za účelové, v snahe vyhnúť sa prísnejšiemu postihu. Tvrdenie obžalovaného T., že kabelky sa zmocnil trhnutím slabšej intenzity a že nevidel, že by poškodená pri tom spadla a že dáždník mala v pravej ruke neotvorený, (pritom v prípravnom konaní pri previerke jeho výpovede tvrdil, že mala otvorený), súd hodnotí ako zavádzajúce, v snahe vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Obaja obžalovaní priznali, že videli prichádzať poškodenú, túto sledovali po dlhšiu dobu a z dlhšej vzdialenosti, no nepostrehli, že by mala v pravej ruke igelitovú tašku. Túto skutočnosť podľa názoru súdu nepriznávajú len preto, aby spochybnili výpoveď poškodenej.

Pokiaľ ide o návrh prokurátora kvalifikovať konanie obžalovaných aj ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1,2 písm.a) Trestného zákona súd je toho názoru, že ublíženie na zdraví podľa § 156 ods.1 je už zahrnuté v skutkovej podstate trestného činu lúpeže podľa § 188 ods.1 Trestného zákona a preto je jednočinný súbeh týchto trestných činov vylúčený.

Vina obžalovaných ohľadne skutku popísaného pod bodom 2. kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm.c) Trestného zákona, spáchaný v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, ku ktorému obžalovaný urobili na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o vine, nepochybne vyplýva z výpovedí obžalovaných z prípravného konania, keď k tejto trestnej činnosti sa doznali, ich doznanie je v súlade s obsahom dôkazov, vykonaných v prípravnom konaní.

Súd pri určení druhu a výmery trestu u obžalovaného M. T. postupoval podľa zásad uvedených v § 34 a nasl. Trestného zákona a obžalovaného ml. Y. K. prihliadol na ustanovenie § 97 Trestného zákona, v zmysle ktorého účelom trestu u mladistvého je predovšetkým vychovať ho na riadneho občana, pričom trest má zároveň pôsobiť na predchádzanie protiprávných činov a primerane chrániť aj spoločnosť; uložený trest má súčasne viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Obaja obžalovaní v mieste bydliska sú hodnotení všeobecne. Obžalovaný M. T. je nezamestnaný, obžalovaný ml. Y. K. je t.č. študentom 1. ročníka SOU obchodu a služieb, učebný odbor murár.

Podľa správy z Ústavu na výkon väzby v Košiciach obžalovaný M. T. sa na podmienky výkonu väzby adaptoval bez problémov a negatívnych prejavov. Úlohy a nariadenia vyplývajúce z ústavného poriadku plní, režim dňa neporušil, nedovolenej činnosti sa nedopúšťa. Vystupovanie voči personálu je na požadovanej úrovni. Agresívne prejavy neboli u neho zaznamenané, pracovne zaradený nie je.

Obžalovaný ml. Y. K. taktiež bol vzatý do väzby, jeho väzba trvala od 20.06.2016 do 24.08.2016, kedy bol prepustený z väzby na sľub a bol nariadený dohľad probačným a mediačným úradníkom. Tiež mu bola uložená povinnosť riadne chodiť do školy. Podľa správy z ústavu na výkon väzby, počas väzby sa správal slušne a disciplinovane.

Podľa správy od SOŠ Dobšiná, obžalovaný M. T. v školskom roku 2015/2016 bol žiakom 3.A triedy, učil sa v odbore mechanik - elektrotechnik. V škole dosahoval podpriemerné vyučovacie výsledky. V prvom polroku školského roka 2015/2016 neprospeš z jedného predmetu. Vymeškal 218 vyučovacích hodín, z toho 19 neospravedlnených. V druhom polroku 2015/2016 pre vysokú absenciu bol neklasifikovaný z viacerých predmetov. Inak bol priateľskej povahy, sebavedomý, inteligentný, vodcovský typ.

Podľa správy z Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Rožňava, obžalovaný ml. Y. K. ukončil povinnú školskú dochádzku v školskom roku 2013/2014 v 9. ročníku ZŠ na Ulici pionierov v Rožňave. V príprave na povolenie pokračoval v školskom roku 2015/2016 na SOŠ technické v Rožňave v učebnom odbore automechanik. Štúdiom v 2. ročníku pre nezájem o učenie prerušil, v škole dosahoval slabý prospech, úmyselne unikal z vyučovacích hodín. Porušoval školský a bezpečnostný poriadok. Rodičia so školou síce spolupracovali pri riešení výchovných problémov v školskom prostredí, napriek tomu u neho výchovné problémy mali len stupňujúcu tendenciu. I keď vyrastal v úplnej rodine, dlhodobo sa u neho prejavujúcej vážnejšie poruchy správania sa. Je psychicky labilný, reaguje skratovo, má sklony k sebapoškodzovaniu pri riešení vážnejších životných problémov. Má stanovenú diagnózu hyperkinetická porucha správania. Zanedbáva však pravidelné kontroly na psychiatrickej ambulancii. Predpísané lieky užíva nepravidelne, čím dochádza k zhoršeniu jeho zdravotného stavu. Pre výchovné problémy úrad práce v roku 2014 uložil výchovné opatrenie dohľad na dobu 6 mesiacov. Ako maloletá osoba už v roku 2012 sa dopustil priestupku, no vec pre nedostatok veku bola uložená. V roku 2013 vykonal krádeže v HM Tesco, za priestupok mu bolo uložené pokarhanie.

Podľa správy od probačného a mediačného úradníka spolupráca s obžalovaným ml. Y. K. je na veľmi dobrej úrovni, k výkonu probačného dohľadu pristupoval zodpovedne a aktívne. V priebehu výkonu probačného dohľadu zmenil školu od 12.09.2016 je študentom 1. ročníka SOU obchodu a služieb Rožňava, Rožňavská Baňa v učebnom odbore murár.

Obžalovaný ml. Y. K. doposiaľ súdne trestaný nebol, od roku 2013 do 28.03.2016 sa dopustil 5 priestupkov, jednak proti majetku a jednak proti občianskemu spolunažívaniu.

Obžalovaný T. doposiaľ bol 4-krát súdne trestaný, naposledy rozsudkom Okresného súdu Rožňava, sp.zn. 3T/164/2014, zo dňa 10.12.2014 bol uznaný vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods.1

písm.a) Trestného zákona, z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Trestného zákona v súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods.1 písm.a), ods.2 písm.a) Trestného zákona a bol mu uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 36 mesiacov s podmieneným odkladom s probačným dohľadom na 36 mesiacov, ďalej mu bol uložený aj úhrnný trest domáceho väzenia v trvaní 4 mesiacov a príslušné obmedzenia.

Podľa ustanovenia § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich a priťažujúcich okolností. V zmysle citovaného ustanovenia u obžalovaného M. T. prichádza do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm.d) Trestného zákona, keď posudzovanú trestnú činnosť spáchal vo veku blízkom veku mladistvých. Pritom osobou blízkom veku mladistvých v zmysle § 127 ods.2 Trestného zákona sa rozumie osoba, ktorá dovŕšila 18 rok svojho veku a neprekročila 21 rokov svojho veku. Ďalšia poľahčujúca okolnosť u neho zistená nebola, pretože to, že oľutoval svoje konanie, že okradol staršiu osobu, nemožno hodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť, keď k samotnej lúpeži sa nepriznal. Priťažujúca okolnosť spočíva v spáchaní viac trestných činov podľa § 37 písm.h) Trestného zákona a v § 37 písm.m) Trestného zákona, keď bol už za trestný čin odsúdený. U obžalovaného ml. Y. K. prichádza do úvahy poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm.j) Trestného zákona, na druhej strane priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm.h) Trestného zákona, keď spáchal viac trestných činov. Keďže obaja obžalovaní spáchali, jednak zločin, ako aj prečin, súd ukladal obžalovaným úhrnný trest podľa § 41 ods.1,2 Trestného zákona. Pri ukladaní trestu tiež prihliadol aj na ustanovenie § 38 ods.7 Trestného zákona, v zmysle ktorého ustanovenia ods. 4 - 6 Trestného zákona sa nepoužívajú, ak sa súčasne ukladá zvýšený úhrnný trest. Podľa § 41 ods.2 Trestného zákona v danom prípade sa zvyšuje horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšieho o 1/3-inu.

V zmysle ustanovenia § 34 ods.1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradil od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou (účel trestu). Podľa ods.4 citovaného ustanovenia pri určovaní druhu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vychádzajúc z týchto zásad, u obžalovaného M. T. v súlade s ustanovením § 41 ods.2 Trestného zákona ukladal trest odňatia slobody v rámci trestnej sadzby v ods.2 §-u 188 v rozmedzí od 7 rokov do 13 rokov a 8 mesiacov. S prihliadnutím na jednej strane na závažnosť, spôsob konania, motív konania a samotný následok, na druhej strane na skutočnosť, že trest uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Rožňava, 3T/164/2014 v trvaní 3 rokov mu bude premenený, súd mu uložil trest pri dolnej hranici, v trvaní 7,5 roka nepodmienečne. Mal za to, že jedine takýto trest môže zabezpečiť jeho prevýchovu a nápravu, zabrániť mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

V súlade s ustanovením § 48 ods.2 písm.a) Trestného zákona pre výkon trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Ako je už vyššie uvedené u obžalovaného ml. Y. K., pri ukladaní trestu prihliadol na ustanovenie § 97 ods.1 Trestného zákona a trest mu ukladal v súlade s ustanovením § 117 ods.1 Trestného zákona, podľa ktorého trestné sadzby odňatia slobody ustanovené v tomto zákone sa u mladistvého znižujú na polovicu; horná hranica zníženej trestnej sadzby nesmie prevyšovať 7 rokov a dolná hranica zníženej trestnej sadzby 2 roky. Prihliadajúc na tieto zásady, na kontraverznú povahu obžalovaného, vyplývajúcu z vyššie uvedených správ, na to, že doposiaľ súdne trestaný nebol, na samotnú skutočnosť, že už aj pobyt vo väzbe na neho výchovne vplýval, na druhej strane však aj na závažnosť, následok a motív jeho konania, uložil mu úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom na skúšobnú dobu 3 rokov. Tiež mu uložil povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s mediačným a probačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo iného výchovného programu a povinnosť riadne navštevovať školu. Mal za to, že takýto trest zabezpečí jeho prevýchovu a nápravu a bude viesť k obnoveniu narušených sociálnych vzťahov a k začleneniu mladistvého do rodinného a sociálneho prostredia.

Podľa § 287 ods.1 Trestného poriadku súd obžalovaným uložil povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenej bolestné podľa znaleckého posudku vo výške 2.030,90 €, ako aj sumu 174,10 € a to za odcudzené peniaze a za okuliare, ktoré si po prepade musela kúpiť. Za škodu zodpovedajú v zmysle § 420 ods.1 Obč.zák..

Poškodená si uplatnila aj ďalšiu škodu, o ktorej je potrebné vykonať ďalšie dokazovanie, presahujúce potreby trestného konania a preto ju súd v zmysle § 288 ods.2 Trestného poriadku so zbytkom nároku odkázal na civilné sporové konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde v Rožňave do 15 dní od oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku (§ 307/1a), a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2).
- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b), a to len vo svoj prospech (§ 308/2)
- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)
- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je
- poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.